

[Indenrigs- og boligministeren.]

ændringer af byggestøtten, en kritik, som vi ikke kan se bort fra er berettiget.

Jeg kan ikke se, at der i øjeblikket er særlig udsigt til, at de økonomiske forhold vil ændre sig så stærkt, at vi nu kan tilrettelægge en periode, over hvilken byggestøtten skal afvikles helt eller delvis, men skulle forholdene bedre sig, f. eks. gennem en sænkning af renteniveauet, så indtræder der jo ifølge forslaget automatisk en vis afvikling, idet statslånsrenten vil blive nedsat, og i tilsvarende omfang reduceres m²-tilskuddet. Jeg kan således nævne, at et rentefald til 4½ pct. vil medføre, at m²-tilskuddet kan nedsættes til omkring det halve af, hvad det er i dag, og det kan vel ikke betegnes som nogen utopi, at sådanne forhold skulle komme til at foreligge. I så godt som hele perioden 1941—1949 lå renten under 4½ pct. Hvis man udbygger eksemplet, således at der foruden rentefald også sker et fald i byggepriserne, f. eks. på 10 pct., vil m²-tilskuddet kunne nedsættes med yderligere et par kroner.

Det vil således ses, at der vil kunne opnås endog betydelige besparelser på statens udgifter til byggeriet, hvis de økonomiske forhold — her tænker jeg navnlig på renteforholdene — kommer i mere normale baner, og jeg synes, at denne smidige regel, som lader udviklingen være afgørende for, hvilken støtte der skal ydes, er langt at foretrække fremfor at fastsætte bestemte terminer for afviklingen. Hvis betingelser for afviklingen ikke er tilstede til det forudsatte tidspunkt, vil det jo kunne få katastrofale følger for byggevirksomheden herhjemme.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarps bemærkninger til lovforslaget var stort set meget positive, og det takker jeg for. Det ærede medlems betragtninger over rationaliseringen af boligbyggeriet kan jeg ganske tilslutte mig. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at man netop i boligministeriet forsøger at arbejde udfra de af det ærede medlem skitserede linier. Navnlig ønsker jeg her at pege på de konsulenter, som boligministeriet har ladet udanne, og som nu har nedsat sig rundt om i landet med den opgave at bistå de projekterende ved tilrettelæggelsen af deres projekter med henblik på den mest ratio-

nelle produktion. Vi har netop, som det ærede medlem pegede på, i den allerseneste tid haft et eksempel på, hvorledes det er muligt ved helt fra grunden at gennemtænke projektet med hensyn til arbejds-gang, materialevalg og planløsninger at opnå meget betydelige besparelser.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp rejste spørgsmålet, om der ikke i den kommende lov burde gennemføres en dispensationsbestemmelse specielt med henblik på større samlede bebyggelser, der var kommet i vanskeligheder ved, at en del af byggeriet er blevet gennemført under de gamle bestemmelser, en del under de nye. Jeg skal ikke på forhånd afvise en sådan tanke, men minder blot om, at det ved gennemførelsen af de nye bestemmelser i oktoberloven netop var en forudsætning for det dengang indgåede forlig, at de nye regler fik en øjeblikkelig virkning, således at overgangsbestemmelser ikke var mulige.

Det ærede medlems bemærkninger om de boligvanskeligheder, de enligt stillede finder sig i, kan jeg ganske tilslutte mig. Jeg mener, at denne befolkningsgruppes boligbehov i høj grad har været forsømt, og at samfundet skylder disse mennesker, at der nu snarest muligt tilvejebringes en løsning af dette problem. Jeg mener iøvrigt, at den nye lov skulle indeholde muligheder for en sådan løsning.

Det ærede medlem gik stærkt ind for en udvidelse af den gældende kapitel VIII a-ordning. Hertil vil jeg gerne bemærke, at det som bekendt kun var med de største betænkeligheder, jeg gik ind for den udvidelse, der fandt sted ved oktoberloven. De undersøgelser, som vi for nogen tid siden foretog vedrørende det allerede opførte kapitel VIII a-parcelbyggeri, har til fulde vist, at en kapitel VIII a-ordning ikke er en velegnet løsning i områder af landet, hvor man ikke har effektive bygningsvedtægter og byplanbestemmelser, og det er naturligvis klart, at i sådanne områder vil en udvidelse af ordningen fra at omfatte parcelbyggeri til også at omfatte etagebyggeri være yderligere betænkelig.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp efterlyste en forenkling af boligministeriets administration af statslånsagerne og hæftede sig navnlig ved den dobbelt-administration, som det ærede medlem mener